

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJIN *Nedjelja, 23. lipanj 2019.* [\[Multimedia\]](#)

Isus nas poziva na istinski zaokret s logike „svatko za sebe“ na logiku dijeljenja

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Danas se u Italiji i drugim zemljama slavi svetkovina Tijela i Krvi Kristove, Tijelovo (*Corpus Domini*). Evanđelje nam stavlja pred oči zgodu s čudesnim umnoženjem kruhova (usp. *Lk* 9, 11-17) koja se odigrala na obali Galilejskog jezera. Isus govori tisućama ljudi i čini ozdravljenja. Kad se približila večer učenici pristupaju Gospodinu i govore mu: „Otpusti svijet, neka pođu po okolnim selima i zaseocima da se sklone i nađu“ (r. 12). Učenici su također bili umorni. Bili su u pustome kraju i ljudi su morali otići do obližnjih sela kako bi nabavili hranu. Isus to vidi i odgovara: „Podajte im vi jesti!“ (r. 13). Te riječi izazivaju čuđenje kod učenika. Nisu razumjeli, možda su čak bili i ljuti, te su odgovorili: „Nemamo više od pet kruhova i dvije ribe, osim da odemo kupiti hrane za sav ovaj narod“ (*ibid.*).

Isus, međutim, poziva svoje učenike da se u njima dogodi istinski zaokret s logike „svatko za sebe“ na logiku dijeljenja, počevši od onoga što nam Providnost stavlja na raspolaganje.

I odmah jasno pokazuje što želi učiniti. Reče im: „Posjedajte ih po skupinama, otprilike po pedeset“ (r. 14). Zatim uzima u ruke pet kruhova i dvije ribe, obraća se nebeskom Ocu i izgovara molitvu blagoslova. Zatim počinje lomiti kruhove, dijeliti ribe i davati ih učenicima koji ih dijele mnoštvu. I hrane nije ponestalo sve dok se nisu svi nasitili.

Ovo čudo – koje je vrlo važno, tako da ga prenose svi evanđelisti – pokazuje snagu Mesije i, istodobno, njegovu samilost: Isus suosjeća s ljudima.

To čudesno znamenje ne samo da ostaje kao jedno od velikih znamenja Isusovog javnog života, nego je i predokus onoga što će na kraju biti spomen njegove žrtve, to jest Euharistije, sakramenta njegova Tijela i njegove Krvi darovanih za spasenje svijeta.

Euharistija je sinteza čitavog Isusova života, koji je bio jedan jedini čin ljubavi prema Ocu i braći. I ondje, kao u čudu umnoženja kruhova, Isus je uzeo kruh u ruke, uzdigao blagoslovnu molitvu Ocu, razlomio kruh i dao ga učenicima; učinio je isto sa čašom za vino. Ali u tome trenutku, uoči svoje muke, želio je u toj gesti ostaviti svjedočanstvo novog i vječnog Saveza, trajni spomen na svoju Pashu smrti i uskrsnuća.

Blagdan Tijelova svake nas godine poziva da obnovimo čuđenje i radost zbog ovog divnog Gospodinovog dara, koji je Euharistija. Prihvatimo ga sa zahvalnošću, a ne pasivno, po navici. Ne smijemo se naviknuti na Euharistiju i ići na pričest kao po navici: to ne! Svaki put kad pristupamo oltaru da primimo Euharistiju, moramo istinski obnoviti svoj „amen“ Tijelu Kristovu. Kad nam svećenik kaže „Tijelo Kristovo“, mi kažemo „amen“: ali neka to bude „amen“ koji izlazi iz srca, izgovoren s uvjerenjem. To je Isus, Isus me je spasio, Isus je taj koji mi daje snagu da živim. To je Isus, živi Isus. Ali ne smijemo se naviknuti na to: svaki puta neka nam bude kao na prvoj pričesti.

Izraz euharistijske vjere svetoga Božjeg naroda su procesije s Presvetim Oltarskim Sakramentom, koje se na tu svetkovinu održavaju posvuda u Katoličkoj crkvi. I ja ću večeras, u rimskoj gradskoj četvrti Casal Bertone, slaviti misu, nakon koje će slijediti procesija. Pozivam sve da sudjeluju, pa i duhovno, putem radija i televizije. Neka nam Majka Božja pomogne s vjerom i ljubavlju slijediti Isusa kojem se klanjamo u Euharistiji.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre, u Madridu su jučer proglašene blaženima María Carmen Lacaba Andía i 13 sestara Franjevačkog reda Bezgrešnog začeća, ubijenih iz mržnje prema vjeri tijekom vjerskog progona u razdoblju od 1936. do 1939. godine. Ove klauzurne monahinje očekivale su, poput mudrih djevica, herojskom vjerom dolazak Božanskog zaručnika. Njihovo mučeništvo je poziv za sve nas da budemo jaki i ustrajni, osobito u času kušnje. Pozdravimo pljeskom ove nove blaženice!